

לצדיהם, וכלם בסוד האמונה העליונה בקדושה עליונה.

כמו כן בצד האחר, צד הטמאה, נפרדות דרגות מאותם ההיכלות למטה, כלם דרגות להרע ולהסתות את העולם. מהם עומדים להסית בני אדם מדרך טובה לדרך רעה, ומהם קימים לטמא בני אדם לאותם שבאו להטמא. כמו ששנינו, בא אדם להטמא - מטמאים אותו בעולם הזה ומטמאים אותו באותו עולם, והם נקראו צואה רותחת, כמו שנאמר (ישעיה ל) צא תאמר לו. ואותן דרגות שעומדות לטמא יותר, ומשום כך אלה תמיד פנגד אלה, והכל הוא בדרגות ידועות כראוי.

הפתח השני בפתח הזה יש ממנה ששמו דהריא"ל, והוא לצד ימין, וזהו ממנה להכניס את כל הזכיות שזכו בהם בני אדם, כדי שידון אדם עליהם לטוב כשנודון לטוב, ואותן זכיות קימות רבות על חטאי בני אדם, ואז הממנה הזה מצוה על שכר והחלק של אותן הזכיות והשכר לטוב.

ובנוציא את אותו הדין, וממנה את אותו ממנה שנקרא פדיא"ל שבהיכל השלישי. ואז אומר לו, (איוב לב) פדעוהו מרדת שחת. משום ששש אדם עומד בבית חליו ונתפס בתפיסת המלך, אז נדון האדם. וכל זכות וכל חטא שעשה אדם בעולם הזה, הכל נכנס בהיכל הזה להיות נדון.

וכשנודון לטוב, בפתח הזה יוצא דינו לטוב, לימין הממנה הזה דהריא"ל שעומד בו, ומודיעים את דינו לטוב, עד שנצול. ויורד אותו הדין לכל אותם הממנים. הדרגות שנודעות לטוב למטה, כלן דרגות על דרגות, והכל - בין

מתפרשין כמה דרגין לסטרייהו, וכלהו ברזא דמהימנותא עלאה, בקדושה עלאה.

בגוונא דא בסטרא אחרא, סטרא מסאבא, מתפרשין דרגין מאינון היכלין לתתא, פלהו דרגין לאבאשא, ולאסטאה עלמא: מנהון, קיימי לאסטאה בני נשא, מארח טב לארח בישא. ומנהון קיימי לסאבא בני (דף ת"ב ע"א) נשא, לאינון דאתו לאסתאבא, כמה דתנינן, אתא בר נש לאסתאבא, מסאבין ליה בהאי עלמא, ומסאבין ליה ביהוה עלמא, ואינון אקרו צואה רותחת. כמה דאת אמר (ישעיה ל) צא תאמר לו. ואינון דרגין דקיימן לסאבא יתיר, ובגין כך, אלין תדיר לקבל אלין, וכלא איהו בדרגין ידיעאן פדקא חזי.

פתחא תניינא. בהאי פתחא אית ממנא, דהריא"ל שמייה. ואיהו לסטר ימינא, והאי איהו ממנא, לאעלא כל זכותין דזכו בהו בני נשא, בגין דיתדן בר נש לטב עלייהו כד אתדן לטב, ואינון זכין קיימן סגיאן על חובי בני נשא, פדין האי ממנא, פקיד על אגרא וחולקא דאינון זכין ואגרן לטב.

ואפיק ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא, דאקרי פדיא"ל, די בהיכלא תליתאה. וכדין אמר ליה, (איוב לב) פדעוהו מרדת שחת. בגין דכד בר נש קאים בבי מרעיה, ואתפס בתפיסו דמלפא, פדין אתדן בר נש. וכל זכו וכל חובה דעבד בהאי עלמא, פלא עאל בהאי היכלא לאתדנא.

וכד אתדן לטב, בהאי פתחא נפק דיניה לטב, לימינא דהאי ממנא דהריא"ל, דקיימא ביה, ואודעין דיניה לטב, עד דאשתזיב. ונחתא ההוא דינא, בכל אינון ממנן, דרגין דאשתמודעו לטב לתתא, פלהו דרגין על

דְּרָגִין, וְכֹלָא, בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ, מִבֵּי מִלְכָּא
אֲתַדְן הֵהוּא בַר נֶשׁ.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא אֵית מְמַנָּא חַד,
גְּדִיאָ"ל שְׁמִיה. וְאִיהוּ לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא,
וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא, לְאַעְלָא (ס"א לְאַתְקֵלָא) כָּל חוּבִין
וְכֹל בִּישִׁין, דְּבַר נֶשׁ אֲסִי אֲבַתְרִייהוּ בְּהַאי
עֲלֻמָּא. וְנַחֲתִית לֹזֵן גּוּ מִתְקֵלָא לְאַתְקֵלָא, בְּאִינוּן
זְכִיין דְּעָאלוּ בִידָא דְּהֵהוּא מְמַנָּא אַחְרָא
דְּקֶאֱמָרן.

וְהֵהוּא מִתְקֵלָא קִיִּימָא גּוּ פְּתַחַא רְבִיעָאָה,
וְתַמְן אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוּבִין בְּחָדָא. מָאן
דְּנִצַּח מְנִייהוּ, הֲכִי אֵית לִיה מְמַנָּן בְּהֵהוּא
סְטָרָא. אִי נִצַּחֵן זְכִיין, כְּמָה מְמַנָּן אֵית בְּסֹטֵר
דִּימִינָא, וְנִטְלִי הֵהוּא דִּינָא, וּמַעְבְּרִין בִּישִׁין
וּמְרַעִין מֵהֵהוּא בַר נֶשׁ, עַד דְּאַשְׁתַּזִּיב. אִי נִצַּחֵן
חוּבִין, כְּמָה מְמַנָּן אֵית לִיה בְּהֵהוּא סְטָרָא
דְּשְׁמַאֲלָא, עַד דְּנִטְלִי מְלָה הֵהוּא סְטָרָא
אַחְרָא, וְכֹל אִינוּן גְּרִדִּינִי נְמוּסִין, עַד דְּאַתְרַע
מְזֻלִּיה. וְכִדִּין נַחְתָּא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא,
וְנִטְלִי נִשְׁמַתָּא. זַפְּאָה חוּלְקִיהוּן דְּצַדִּיקִיָּא
בְּעֲלֻמָּא דִּין וּבְעֲלֻמָּא דְּאֵתִי.

פְּתַחַא רְבִיעָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא, קִיִּימָא חַד
מְמַנָּא, וְאִזְנִיָּה (ס"א מְאֻזְנִיָּה) שְׁמִיה.
וְהַאי אִיהוּ מִתְקֵלָא, דְּנִטְלָא (ס"א דְּתַקִּיל) זְכִיין
וְחוּבִין, וּבִיָּה אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ כְּחָדָא. וְדָא אֲקָרִי
מְאֻזְנִי צְדָק. כְּדַכְתִּיב (ויקרא ט) מְאֻזְנִי צְדָק. בְּהַאי
אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ לְאַתְדַּנָּא.

תַּחֲתוּת הַאי מְמַנָּא, אֵית תְּרִין מְמַנָּן, חַד לִימִינָא
וְחַד לְשְׁמַאֲלָא. חַד לִימִינָא, הֲרִיאָ"ל
שְׁמִיה. חַד לְשְׁמַאֲלָא, גְּדוּדִיאָ"ל שְׁמִיה. וְכִד
אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוּבִין, דָּא אַכְרַע לְסֹטֵר יְמִינָא,
וְדָא אַכְרַע לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא. וְכְלָהוּ אֲתַפְּלִילוּ
בְּהַאי רוּחָא דְּאֲקָרִי זְכוּ"ת אֵל.

לְטוֹב בֵּין לְרַע - מִבֵּית הַמֶּלֶךְ נִדּוּן
אוֹתוֹ אָדָם.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בְּפִתְחָא הַזֶּה יֵשׁ
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ גְּדִיאָ"ל, וְהוּא
לְצַד שְׁמַאל, וְזֵהוּ הַמְּמַנָּה לְהַכְנִיס
(לְשַׁקֵּל) אֶת כָּל הַחֲטָאִים וְכֹל הַרְעוֹת
שְׂאֵדָם סָטָה אַחֲרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּמוֹרִיד אוֹתָם לְתוֹךְ מִשְׁקַל
לְהַשְׁקֵל עִם אוֹתָן זְכוּת שְׁנוּכְנָסוּ
בְּיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה הַאֲחֵר שְׂאֵמְרָנוּ.
וְאוֹתוֹ הַמִּשְׁקֵל עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַפְּתַח
הַרְבִּיעִי, וְשֵׁם נִשְׁקָלִים זְכוּת
וְחוּבוֹת כְּאֶחָד. מִי שְׁנִצַּח מֵהֶם -
כִּף יֵשׁ לוֹ מְמַנִּים בְּאוֹתוֹ הַצַּד. אִם
הַזְכוּתוֹ נִצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
בְּצַד יְמִין שְׁנוּטְלִים אוֹתוֹ הַדִּין,
וּמַעְבִּירִים אֶת הַרְעוֹת וְהַמַּחְלוֹת
מֵאוֹתוֹ אָדָם עַד שְׁנִצּוֹל. אִם
הַחֲטָאִים נִצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
לוֹ בְּאוֹתוֹ צַד שְׁמַאל, עַד
שְׁלוּקָחִים הַדְּבָר אוֹתוֹ הַצַּד הַאֲחֵר
וְכֹל אוֹתָם שׁוּמְרֵי הַחֲקִים, עַד
שְׁהוֹרַע מְזֻלוֹ. וְאִזּוּ יוֹרֵד אוֹתוֹ הַצַּד
הַאֲחֵר וְנוֹטֵל אֶת הַנְּשֻׁמָּה. אֲשֶׁרִי
חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי. בְּפִתְחָא הַזֶּה עוֹמֵד
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ וְאִזְנִיָּה
(מְאֻזְנִיָּה). וְזֵהוּ מִשְׁקֵל שְׁנוּטֵל
(שְׁשׁוּקֵל) זְכוּת וְחוּבוֹת, וְכוּ
נִשְׁקָלִים כָּלָם כְּאֶחָד. וְזֵה נִקְרָא
מְאֻזְנִי צְדָק, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (ויקרא ט)
מְאֻזְנִי צְדָק. בְּזֵה נִשְׁקָלִים כָּלָם
לְהַדוּן.

תַּחַת הַמְּמַנָּה הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מְמַנִּים,
אֶחָד לְיְמִין וְאֶחָד לְשְׁמַאל. אֶחָד
לְיְמִין, הֲרִיאָ"ל שְׁמוֹ. אֶחָד
לְשְׁמַאל, גְּדוּדִיאָ"ל שְׁמוֹ.
וְכַשְׁנִשְׁקָלִים זְכוּת וְחוּבוֹת - זֶה
מְכָרִיעַ לְצַד יְמִין, וְזֶה מְכָרִיעַ לְצַד
שְׁמַאל. וְכָלָם נִכְלָלוּ בְּרוּחַ הַזֶּה
שְׁנִקְרָאת זְכוּ"ת אֵל.